

AMB GRANS INTERROGANTS ENCARA

# Madrid ja no té escamot etarra

A Madrid, el dia 16, l'agència EFE donava la notícia de la detenció de sis presumptes membres de l'escamot «Espana» o «Madrid» d'ETA.

Els noms dels detinguts, però, no coincideixen amb els que han estat llargament denunciats.

Josep Sanmartí (Madrid)

**E**n la matinada del dia 16 de gener una operació policíaca combinada en diversos barris de Madrid conduïa a la detenció de sis presumptes membres del famós escamot «Madrid» o «Espana» d'ETA, que durant quasi deus anys i especialment durant els dos darrers ha mantingut una intensa activitat terrorista i ha fet anar de corcoll les forces de seguretat i, inclús, la població de la capital. Tanmateix, els noms dels sis detinguts no coincidien amb els dels membres històrics de l'escamot, ni amb els reclamats públicament per la policia, com José Ignacio Aracama Mendía, o Belén González Penalva, cosa que fa creure que els etarres detinguts no constitueixen el nucli operatiu o executiu de l'escamot, o almenys la seua totalitat.

Al llarg de tot el dia, el Ministeri de l'Interior mantingué un silenci absolut i, en el moment de tancar aquesta edició, encara no havia fet pública una nota oficial. Solament confirmava les detencions i la captura de diversos pisos i locals francs i de material divers (documentació falsa, armes curtes, subfusells, etcètera). Segons alguns comentaris procedents d'Interior, la direcció de la policia tenia interès a no magnificar excessivament l'operació i a evitar anàlisis polítiques distorsionadores. Això provocà un desacord palès en el govern, ja que ni el consell de ministres, ni els responsables ministerials, no feren cap valoració ni policíaca, ni política. El tractament de la notícia constituí sens dubte un problema important. L'agència EFE l'avançà cap a les dotze



Deu anys d'atemptats a la capital de l'estat.



del matí i, immediatament, es produí una gran commoció en els medis polítics i informatius madrilenys i perifèrics, que probablement impressionà les autoritats governamentals. Aquestes es refugiaren en l'excusa de dir que l'operació encara continuava i que hi havia possibilitats de noves captures.

De fet, durant el dia 16 hi hagué controls policíacs a l'interior de la ciutat i a les carreteres d'eixida, oficialment, per evitar fugides de més etarres.

## Les autoritats, optimistes

Uns dies abans la delegada del go-

vern a Madrid, Ana Tutor, ja mostrà el seu optimisme sobre uns resultats més o menys imminents pel que fa a l'escamot Madrid. Atès que no en donà més detalls, la cosa no transcendí excessivament, però el subsecretari de l'interior, Rafael Vera, sostingué aquest optimisme. Segons sembla, feia un parell de mesos que la policia seguia pistes concretes, especialment algunes relacionades amb la detecció dels pisos francs, però l'estratègia dels etarres de canviar de pis en complicà la captura.

En un primer moment, es cregué que Ana Tutor féu les declaracions

Més assassinats a Madrid  
que a Euskadi.



perquè ja hi havia hagut detencions, però el portaveu del ministeri assegurà que s'havien fet totes el dia 16. Això motivà severes crítiques contra la indiscreció de la delegada del govern. Cal recordar que fa un parell d'anys una revelació inoportuna del general Sáenz de Santamaría, llavors director general de la guàrdia civil, va fer malbé l'èxit d'una altra operació contra els etarres de Madrid.

L'escamot «Madrid» tenia els seus orígens en aquell que el 1973 preparà l'atemptat contra l'almirall Carrero Blanco i el 1974 contra la cafeteria Rolando de Madrid. Tanmateix, la seva organització actual datava de l'any 1978, quan se'ls atribuï l'assassinat del general Juan Sánchez Ramos, el del tinent coronel José Pérez Rodríguez i el del magistrat Francisco Mateu, antic president del TOP. Entre 1979 i 1985 l'escamot «Madrid» preparà i dugué a terme amb una eficàcia esfereïdora els assassinats dels generals Ortín Gil, Luis Gómez Ortiguela, Lago Román, Quintana Lacaci, Luis Rosón, el dels vice-almiralls Vicente Escrigas i Cristóbal Colón de Carvajal, entre d'altres. També caigueren civils, com el banquer Ricardo Tejero i en algun cas, l'atemptat fallà, com el preparat contra el tinent general Joaquín Valenzuela —1981— o contra el president del consell General del Poder Judicial, Antonio Hernández Gil.

A partir de 1985, començà a utilitzar cotxes-bomba que espantaren la població de barris centrals de Madrid, inclosos en l'anomenat «triangle terrorista», zona en la qual s'han produït la majoria dels atemptats. L'activitat de l'escamot durant 1986 fou d'una virulència especial, fins al punt que per primera vegada hi hagué més morts a Madrid per accions etarres que no a Euskadi. Amb l'ús dels cotxes-bomba, l'abril de 1986 foren assassinats cinc guàrdies civils, i, tres mesos després, en queien de colp tretze més. Fins i tot, el Ministeri de Defensa fou bombardejat des de la voravia del davant. Tot plegat féu que la presència d'aquest escamot esdevingués la principal preocupació de les autoritats locals i dels responsables de les forces de seguretat que sovintejaven, debades, batudes de barris, operacions dissuasòries o controls insospitats. En algun moment, la policia



tenia destinats seixanta homes per cercar pistes concretes, sense comptar les crides regulars a la població perquè denunciessin els sospitosos. Només caldrà saber ara si l'operació del dia 16 ha conduït realment a la desaparició de l'escamot etarra, o bé si es

tracta d'un globus inflat per donar ànims a la policia i a certs sectors polítics. De moment, l'operació no ha tingut més remei que felicitar el govern, el Ministeri de l'Interior i els responsables policíacs..., després d'haver-les criticat amb una gran duresa. □

¿ELEMENT PER A NEGOCIACIÓ?

## La Llei Antiterrorista, de mal borràs

La Llei Antiterrorista del govern González ha presentat massa inconvenients i molt pocs resultats. Ara, mentre a Euskadi, segons sembla, és utilitzada en l'intercanvi de cara a formar govern, malgrat les negatives de Felipe González al respecte, ha entrat en una dinàmica de rebaixes que poden arribar a derogar-la finalment.

Josep Sanmartí (Madrid)

**H**i ha possibilitats raonables que la Llei Antiterrorista vigent siga reformada i suavitzada a curt termini i que fins i tot sigui suspesa més endavant, una vegada demostrada la seva escassa eficàcia per a la policia i la quantitat de conflictes jurídics i polítics que ha provocat des de la seva aprovació ara fa dos anys. No cal subratllar ara la dura oposició que ha tingut sempre aquesta llei en medis judicials, parlamentaris (també socialistes), polítics i ciutadans i per part de

tots els organismes contra la tortura.

Fa un parell de setmanes, per exemple, el magistrat Perfecto de Andrés, de Jutges per a la Democràcia, afirmava que la Llei Antiterrorista només es pot mantenir en vigor amb criteris polítics i no jurídics, i encara els primers són molt discutibles. Sobretot, els bases de quasi tots els colors polítics han denunciat des del primer dia aquesta llei que han patit d'una manera especial. I no es pot passar per alt el llarg i aspre enfrontament entre el ministre de Justícia, Fernando Ledesma, i el d'Interior, José Barrionuevo, per culpa d'aquesta polèmica llei. El